

सधर्मिणी, स्त्री, (सह धर्मोऽस्या सधर्मिणीति ।
“धर्मशीलवर्णान्ताच्च ।” ५ । २ । १३२ । इति
इतिः । “वोपसर्जनस्य ।” ६ । ३ । ८२ । इति
सहस्य सः ।) भार्या । यथा,—

“सुवासिनो बहुटी स्वाशिरप्यस्य सधर्मिणी ।
पत्नी सहचरी पाणिग्रहिती गृहिणी गृहा ॥”
इति हेमचन्द्रः ॥

सधर्मी, [न्] त्रि, (सह धर्मोऽस्यस्येति ।
“धर्मशीलवर्णान्ताच्च ।” ५ । २ । १३२ । इति
इतिः । “वोपसर्जनस्य ।” ६ । ३ । ८२ । इति
सहस्य सः ।) समानधर्माचारी । यथा,—
“पशूनां समजोऽन्येषां समाजोऽय सधर्मि-
चाम् ॥”
इत्यमरः ॥

सधवा, स्त्री, (धवेन भर्त्सा सह वर्तमाना ।)
जीवत्पत्निका । तत्पर्यायः । सभर्तृका २ पति-
वन्नी ३ सनाया ४ । इति जटाधरः ॥ अस्या
धर्मा यथा,—

“भर्तुः श्रुत्पुत्रं स्त्रीणां परो धर्मो ह्यमायया ।
तद्बन्धुनाच्च कल्याणः प्रजानाञ्चानुपोषणम् ॥
दुःशीलो दुर्भगो ह्यहो जडो रोग्यधनोऽपि वा ।
पतिः स्त्रीभिर्नहातव्यो लोकेऽपुंसिभिरपातकी ॥”
इति श्रीभागवते १० स्कन्धे २८ अध्यायः ॥

सधिः, पुं, धनिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
सधिः, [स्] पुं, (सङ्घते इति । सह + सङ्घेर्धश्च ।
उणा० २ । ११४ । इति इतिस्त्वं ध्वान्तादेशः ।)
हृषभः । इति सिद्धान्तकौमुद्यामुष्णादिहृषिः ॥
सध्रीची, स्त्री, (सह अश्नुति या सा । अश्नु +
ऋत्विगादिना क्तिन् । सहस्य सधिः । अश्नुते-
द्योपसंख्यानं इति डीप् । अच इत्यकारलोपः ।
चाविति दीर्घः ।) सखी । इति हेमचन्द्रः ॥
(यथा, भट्टिः । ६ । ७ ।

“सीतां चोभिविषा ल्यक्तां सध्रीचीं वसुमेकिकाम्
विज्ञायामंस्त काकुतस्वः चये चेमं सुदुर्लभम् ॥”)

सध्रङ्, [च्] त्रि, (सह अश्नुतेति । अश्नु गतौ +
ऋत्विगादिना क्तिन् । सहस्य सधिः ।) सहचरः
इत्यमरः ॥ (यथा, भागवते । २ । ७ । ४७ ।

“सध्रङ् नियम्य यतयो यमकर्त्तृहेति ।
जम्बुः खराडिव निपानश्च निद्रामिन्द्रः ॥”
सम्यक् । यथा, तद्वैव । ४ । २७ । १ ।

“इत्यं पुरश्चरं सन्ध्रवशमानौय विभ्रमैः ।
पुरश्चरौ महाराज रेमे रमयती पतिम् ॥”)

सन्, पुं, व्याकरणीयप्रत्ययविशेषः । तत्सूत्रादि
यथा । सन्निच्छायाम् । धोः परः सन् स्यादि-
च्छायाम् । अत्तुमिच्छति जिघत्सति । इति
मुग्धबोधव्याकरणे सनन्तपादः ॥*॥ प्रथमैक-
वचनान्तपुंलिङ्गसम्बन्धरूपोऽप्येवम् । तदुदा-
हरणम् । यथा,—

“रामं नमति सानन्दं धर्मानभिनिविश्य सन् ॥”
इति तद्वैव कारकपादः ॥

सनः, पुं, स्त्री, इति कर्त्वास्तालः । यथा । कर्णा-
स्ताले सनः सनी । इति शब्दरत्नावली ॥

सनः, पुं, घण्टापाटलिहृषः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
(सनत्कुमारः । सनकः । सनन्दनः । सनातनः ।
दाने, क्लोः । अस्मिन्नि, त्रि ॥ यथा, भागवते ।
२ । ७ । ५ ।

“तप्तं तपो विविधलोकसिद्धयया म
चादौ सनात् स्वतपनः स चतुःसरोऽभूत् ॥”
“स हरिः चतुसरोऽभूत् । सनत्कुमारः सनकः
सनन्दनः सनातन इति चत्वारः सनशब्दा
नास्ति यस्य सः । कथंभूतात् स्वतपसः सनात्
अस्मिन्नितात् यथा स्वतपसः सनात् दानात्
समर्पणादित्यर्थः सनु दाने ॥” इति तट्टीकायां
श्रीधरस्वामी ॥)

सनकः, पुं, विष्णुपारिषदः । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ स तु ब्रह्मण्ययतुप्युत्तान्तर्गतपुत्रविशेषः ।
यथा,—

“दृष्ट्वा पापीयसीं सृष्टिं नालानं बद्धमन्यत ।
भगवद्भयानपूतेन मनसान्यास्ततोऽसृजत् ॥
सनकश्च सनन्दश्च सनातनमथालभुः ।
सनत्कुमारश्च सुनीन् निष्कुर्यान्नुदरितसः ॥
तान् बभाषे खभुः पुत्रान् प्रजाः सृजत पुत्रकाः
तन्नैश्चैवोत्सर्जामासो वासुदेवपरायणाः ॥”

इति श्रीभागवते ३ स्कन्धे १२ अध्यायः ॥
तस्य वासंस्थानं जनलोकः । इति काशीखण्डम् ॥
सनत्, पुं, ब्रह्मा । इति त्रिकाण्डशेषशब्दरत्ना-
वली ॥

सनत् व्य सर्वदा । इत्यमरटीकायां रामानुजः ॥
सनत्कुमारः, पुं, (सनतो ब्रह्मणः कुमारः ।)
ब्रह्मणः पुत्रः । तत्पर्यायः । वैधात्रः २ । इत्य-
मरः ॥ वैधातकिः ३ । इति भरतः ॥ धाढ-
पुत्रः ४ वैधायः ५ । इति शब्दरत्नावली ॥
तन्नामव्युत्पत्तिर्यथा । सनत् ब्रह्मा तस्य कुमारः
सनत्कुमारः । सन्नित्यकुमारस्तेन सनत्कुमारो
वापीति स्नामिममत्म् । इति भरतः ॥ तन्नाम-
कारणम् । यथा,—

“यद्योत्पन्नस्तथैवाहं कुमार इति विद्धि माम् ।
तस्मात् सनत्कुमारैति नामैतन्मे प्रतिष्ठितम् ॥”

इति महाभारते हरिवंशः ॥*॥
स च धर्मस्योरसेन अहिंसायां जातः पश्चात्
ब्रह्मणो दत्तपुत्रः । अयं साध्यगणः । यथा,—
श्रीनारद उवाच ।

“कोऽयं सनत्कुमारैति यस्मिन् ब्रह्मणा स्वयम् ।
तवापि तेन गदितं वद मामनुपूर्व्यतः ॥

पुलस्त्य उवाच ।
धर्मस्य भार्याहिंसाख्या तस्यां पुत्रचतुष्टयम् ।
सम्प्राप्तं मुनिगार्हूल योगशास्त्रविचारकम् ॥
ज्यैष्ठः सनत्कुमारोऽभूत् द्वितीयश्च सनातनः ॥
द्वितीयः सनको नाम चतुर्थश्च सनन्दनः ॥
सांख्यवेत्तारमपरं कपिलं वोढुमासुरिम् ।
दृष्ट्वा पञ्चशिखं श्रेष्ठं योगयुक्तं तपोनिधिम् ॥
ज्ञानयोगं न ते दद्युर्ज्यायांसोऽपिकनीयसाम् ।
ज्ञानमाद्यं महायोगं कपिलादिर्न चावदत् ॥
सनत्कुमारश्चाभ्येत्त्व ब्रह्मणं कमसोऽभवत् ॥

अपृच्छदयोगविज्ञानं तमुवाच प्रजापतिः ॥
कथयिष्यामि ते सांख्यं यदि पुच्छेति मे वचः ।
शृणोषि कुरुषे तच्च ज्ञानं सांख्यं श्रुतो भव ॥ ।
पितामहवचः श्रुत्वा साध्यः प्राह तपोधन ।
सख्यं हि तव पुत्रोऽहं देव योगं वदस्व माम् ॥
तमुवाच महायोगी लब्ध्वातापितरौ यद्दि ।
दास्येते च ततः सनुदीयादौ मेऽसि पुत्रकः ॥
सनत्कुमारः प्रोवाच दायादपरिकल्पना ।
यैषां हि भवता प्रोक्ता तान् मे व्याख्यातुमर्हसि ॥
तदुक्तं साध्यमुख्येन वाक्यं श्रुत्वा पितामहः ॥
प्राह प्रहस्य भगवान् शृणु बल्लेति नारद ! ॥”
इति वामने ५७ । ५८ अध्यायौ ॥

स च पञ्चहायनवयस्कः चूडादिस्तंस्कारवेद-
सन्ध्याविहीनश्च । यथा,—
“तच्छ्रुत्वा सृष्टयो राजा रत्नभूषणभूषिताम् ।
गृहीत्वा कन्यकां रम्यां नारदाय ददौ मुदा ॥
गृहीत्वा च सभाय्यं तं पुंसं धाता मुदाश्रितः ।
प्रययौ ब्रह्मलोकश्च देवेन्दुर्दुनिभिः सह ॥
तत्राजगाम नग्नश्च प्रव्वलन् ब्रह्मतेजसा ।
सनत्कुमारो भगवान् साक्षाच्च बालको यथा ॥
सृष्टेः पूर्वश्च वयसा यथेवं पञ्चहायनः ।
अचूडोऽनुपवीतश्च वेदसन्ध्याविहीनकः ॥
कथंति मन्वं जपति यस्य नारायणो गुरुः ।
अनन्तकालकल्पश्च भ्रातृद्विभ्य त्रिभिः सह ॥
वैष्णवानामग्रणीशो ज्ञानिनाञ्च गुरोर्गुरुः ।
पाराहृष्टा नारदस्तं भ्रातरश्च सतां वरम् ॥
सहसा शिरसा भूमौ दण्डवत् प्रणनाम तम् ।
उवाच नारदं बालः प्रहस्य परमार्थकम् ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे १२८ अध्यायः ॥
जिनमते हादप्रसार्ज्वभौमान्तर्गतसार्ज्वभोमभेदः
इति हेमचन्द्रः ॥

सनन्दः, पुं, ब्रह्मणः पुत्रचतुष्टयान्तर्गतपुत्रविशेषः
स तु जनकोकवासी । इति काशीखण्डम् ॥ ॥
स एव दिव्यमनुष्यः । अस्य तर्पणं निवृत्तिना
प्रत्यङ्मुखेन प्राजापत्यतीर्थेण सागमेन कर्त्तव्यम्
तदितरेण उदङ्मुखेन कर्त्तव्यम् । यथा दचः ।
“प्रादेशमात्रमुदृत्य सलिलं प्राप्नुषुः सुरान् ।
उदङ्मुखान्स्तुष्येत पितृन् दक्षिणतस्तथा ॥
अयं स्तु तर्पयेद्देवान् मनुष्यान् कुशमन्धतः ।
पितृं स्तु कुशमूलार्थं विधिः कौशो यथाक्रमम् ॥
ज्ञतोपवीतो देवेशो निवृत्तो च भवेत्ततः ।
मनुष्यांस्तर्पयेद्गत्या ऋषिपुत्रानृषींस्तथा ॥
सनकश्च सनन्दश्च द्वितीयश्च सनातनः ।
कपिलासुरिश्चैव वोढुः पञ्चनिखस्तथा ।
सर्वे ते दक्षिमायान् महत्तेनाम्बुना सदा ॥”
अनेनास्त्रलिङ्गयम् यथा,—
“एकैकमस्त्रलिं देवा ह्यौ ह्यौ तु समकादयः ।
अहन्ति पितरस्त्रीं स्त्रीन् स्त्रियस्त्वे कैकमस्त्र-
लिम् ॥”

परिशिष्टप्रकाशयत सामवेदीयपदं द्विंशद्-
ब्राह्मणम् । मनुष्याणामेषा दिक् या प्रती-
चीति । तथा च ज्योतिष्टोमे श्रूयते । प्राचीं